

V O N N I S

nummer : 2726

datum : 25.5.2010

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 4C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.LB.74383-09

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN :

**met ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te**

BETICHT VAN:

Te

A. Op 12 mei 2009,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1* van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

door hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het onroerend goed gelegen te

gekadastréerd als
met een globale oppervlakte van 1a 80 ca
eigendom van

(BE

bij akte verleden op 6 januari 2006,

hierna vermelde handelingen, te hebben uitgevoerd, voortgezet of instand-

gehouden of deze handelingen als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben, namelijk

het verrichten van een bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het optrekken of plaatsen van een constructie), meer bepaald:

het oprichten van een publiciteitsinrichting in strijd met de stedenbouwkundige vergunning dd. 3 april 2009 m.n. een reclamezeildoek aan een stelling over meer dan 1/3 van de geveloppervlakte en zonder projectie van de gevel op het overige gedeelte, verlicht door lichtarmaturen,

met de verzwarende omstandigheid zoals vermeld in artikel 6.1.1 derde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dat zij instrumenterend ambtenaar, vastgoedmakelaar of (een) perso(o)n(en) zijn (is) die in de uitoefening van hun (zijn/haar) beroep of activiteit, onroerende goederen kopen (koopt), verkavelen (verkavelt), te koop of te huur zetten (zet), verkopen (verkoopt) of verhuren (verhuurt), bouwen (bouwt) of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen (ontwerpt) en/of opstellen (opstelt) of personen (een persoon) zijn (is) die bij die verrichtingen als tussenpersoon zijn (is) opgetreden, bij de uitoefening van hun (zijn/haar) beroep;

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 alsdan strafbaar ingevolge de artikelen 99 §1.8°, 146 eerste lid 1°- 3° en tweede lid, 147, 148 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

B. Tussen 9 juni 2009 en 7 juli 2009, op niet nader te bepalen data en ondermeer op 7 juli 2009,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

door handelingen te hebben voorgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of de beschikking in kortgeding

op het onroerend goed zoals vermeld onder tenlastelegging A, namelijk

het verder gebruiken van de publiciteitsinrichting ondanks het bevel tot staking dd. 9 juni 2009 en de bekrachtigingsbeslissing dd. 19 juni 2009

met de verzwarende omstandigheid zoals vermeld in artikel 6.1.1 derde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dat zij instrumenterend ambtenaar, vastgoedmakelaar of (een) perso(o)n(en) zijn (is) die in de uitoefening van hun (zijn/haar) beroep of activiteit, onroerende goederen kopen (koopt), verkavelen (verkavelt), te koop of te huur zetten (zet), verkopen (verkoopt) of verhuren (verhuurt), bouwen (bouwt) of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen (ontwerpt) en/of opstellen (opstelt) of personen (een persoon) zijn (is) die bij die verrichtingen als tussenpersoon zijn (is) opgetreden, bij de uitoefening van hun (zijn/haar) beroep;

de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 alsdan strafbaar ingevolge de artikelen 99 §1.8°, 146 eerste lid 5° en tweede lid, 147, 148 en

149 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening
dd. 18 mei 1999.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden
door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 29 maart
2010

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door
meester advocaat bij de balie te

Beklaagde wordt vervolgd voor het oprichten van een reclamezeildoek aan
een stelling over meer dan 1/3 van de geveloppervlakte aan een pand te
en zonder projectie van de gevel op
het overige gedeelte verlicht door lichtarmaturen, dit in strijd met de steden-
bouwkundige vergunning dd. 3 april 2009, (tenlastelegging A) en voor het
verder gebruik van dit reclamezeildoek ondanks een bevel tot staking en een
bekrachtigingsbeslissing (tenlastelegging B).

Op de openbare terechtzitting van 27 april 2010 verzoekt beklagde om de
vrijspraak.

Inzake tenlastelegging A argumenteert beklagde dat hij "geplaatst (heeft)
wat werd vergund".

Uit de foto's 3, 4 en 5 uit bijlage 1 van het initieel P.V. (st. 9 en 10) blijkt dat
de reclame meer dan 1/3 van de totaaloppervlakte van het door beklagde
opgehangen steigerdoek besloeg. Dit is in strijd met de derde voorwaarde

van de vergunning. Beklaagde stelt daartegenover dat het door haar bevestigde steigerdoek exact beantwoordt aan wat door is goedgekeurd. Beklaagde verwijst hiervoor naar de afbeelding door als "goedgekeurd plan" is afgestempeld (st. 2). Eerst en vooral stelt de rechtbank vast dat het door beklagde opgehangen zeildoek verschilt van deze afbeelding: met name bevindt het reclamegedeelte zich ook aan de zijde van (zie ook stuk 3 uit het bundel van beklagde), terwijl dit niet is aangegeven op de afbeelding. Dit blijkt ook de overwegingen van het besluit van de Stedenbouwkundige Inspecteur van 10 september 2009 ingevolge het verzoekschrift van beklagde tot kwijtschelding van de administratieve geldboete (st. 91). Bovendien is de rechtbank van oordeel dat de door afgestempelde (vage) afbeelding in geen geval een vrijgeleide is voor beklagde om zich niet aan de derde voorwaarde van de vergunning te houden.

Verder blijkt uit diezelfde foto's uit het initieel P.V. (st. 9 en 10) dat op het overige gedeelte van het steigerdoek geen foto van de gevel geprojecteerd is. Dit is eveneens in strijd met de derde voorwaarde van de vergunning. Beklaagde erkent dit in conclusie, maar stelt dat dit regulariseerbaar zou zijn. Dit laatste is uiteraard niet relevant voor de initiële overtreding, te meer daar ook geen regularisatievergunning voor handen blijkt.

Beklaagde wordt eveneens vervolgd omdat het reclamezeildoek verlicht werd door lichtarmaturen. Dit blijkt evenwel niet uit het initiële P.V. en bovendien is het - na lezing van het strafdossier, de vergunning en de stedelijke Bouwverordening - niet duidelijk op basis waarvan dit verboden zou zijn.

De feiten van de tenlastelegging A, behoudens dan "het onvergund niet verlicht zijn door lichtarmaturen" zijn derhalve bewezen op basis van de objectieve vaststellingen van de verbalisanten, de verklaringen van de eigenaars van het gebouw, de verklaringen van beklagde tijdens het strafonderzoek en het gegeven dat beklagde op professionele basis verplaatsbare inrichtingen (zoals publiciteit) opstelt (de verzwarende omstandigheid van artikel 6.1.1. derde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

Inzake tenlastelegging B blijkt uit de vaststellingen van de politie (stuk 54 e.v.) dat beklagde op dezelfde locatie een nieuwe reclamezeildoek heeft aangebracht en dit in strijd met het bevel tot staking van 9 juni 2009, bekrachtigd op 19 juni 2009. Beklaagde ontkent niet dat zij het bevel tot staking heeft genegeerd, maar stelt dat zowel het stakingsbevel als de bekrachtigingsbeslissing onterechte beslissingen waren. Aangezien de initiële stedenbouwkundige inbreuk vaststaat (zie tenlastelegging A) en aangezien beklagde geen argumenten aanhaalt waarom het stakingsbevel onterecht zou zijn en "in feite voor nietig moet(en) worden aanzien", is ook tenlastelegging B bewezen.

De feiten van tenlasteleggingen A en B vermengen zich als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet, zodat maar één straf dient opgelegd te worden.

De feiten zijn ernstig. Beklaagde heeft zich bewust niet aan de stedenbouwkundige vergunning gehouden en streefde zo louter kostenbesparing en/of louter winstbejag na.

De rechtbank zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd en het strafrechtelijk verleden van beklaagde.

Gelet op het blanco strafregister van beklaagde legt de rechtbank de minimumgeldboete van 2000 EUR op.

De procureur vraagt de bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent van de vermogensvoordelen bekomen uit het gebruik van de illegale publiciteitsinrichting.

De rechtbank acht de door het O.M. gevraagde verbeurdverklaring conform artikel 42, 3° S.W. niet opportuun gelet op de bijzondere omstandigheden van het dossier.

De gevraagde verbeurdverklaringen van de beide reclaimedoeken acht de rechtbank gegrond.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195, van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7, 7bis van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003 de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24.12.1993 en 22.4.2003, het KB van 19.12.2003, de programmawet van 27.12.2004 en het KB van 31.10.2005; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlasteleggingen A en B, alsmede de artikelen 38, 40, 41bis, 42, 43 en 65 van het strafwetboek

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT beklaagde voor de vermengde feiten A en B :

tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EUR**

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van **25 EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wetten van 26.06.2000 en 7.2.2003, vermeerderd met 45 decimes en gebracht op 137,50 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende op 277,61 euro en, bij toepassing van Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van 25,00 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7/2/2003 de geldboete van 2.000 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 11.000 EUR bedraagt.

Verklaart verbeurd de reclamezeildoeken neergelegd ter griffie van deze rechtbank onder het nummer OS 10987/09 en 10297/09, eigendom van veroordeelde en die voorwerp uitmaken van het misdrijf.

Wijst de overige gevraagde verbeurdverklaring conform artikel 42.3° SW af.

Houdt de burgerlijke belangen aan.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hierna vermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op vijftieng mei tweeduizend en tien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

voorzitter van de kamer, rechter
rechter,
toegev. rechter,
↗ substituut-procureur des konings,
griffier.